

Hide & Seek

Elke Desutter en Arjan Vanmeenen

Door Sofie Verdoodt

Hide & Seek is de weerspiegeling en de verklanking van een artistieke 'coming of age' van twee kunstenaars: Elke Desutter (°1987, Brugge) en Arjan Vanmeenen (°1986, Kortrijk). Na een gemeenschappelijke studie tot Master in de Beeldende Kunsten en een extensief vertoningstraject in binnen- en buitenland keren zij terug naar de Bogardenkapel, het symbolische startpunt van hun oeuvre. Het resultaat oogt als een uniek chemisch proces van versmelting en stolling van twee hoogst individuele praktijken.

Om tot deze symbiose te komen, was het noodzakelijk de basisprincipes van hun werk te bevragen precies vanuit de locatie waarop zij hun visie projecteren. *Hide & Seek* laat zich makkelijk beschrijven in cinematografische termen: waar de één focust, zoomt de andere weer uit.

De drievuldige videoinstallatie muteert afhankelijk van hoe ver of hoe diep je wil kijken.

Verbergen, zoeken en tonen was niet alleen het uitgangspunt van de kunstenaars maar leest bovendien als een opdracht voor de bezoeker. Extreme close-ups van krioelende lichaamsdelen zijn slechts zichtbaar wanneer de toeschouwer zijn of haar eigen lichaam op de juiste plek positioneert. Binnen de constructie van een raamkozijn hebben we de keuze om een menselijk silhouet te ontwaren of niet. Ambigüiteit en perspectiefwisseling is ook de insteek wanneer we worden uitgenodigd om een installatie binnen te wandelen.

Desutter en Vanmeenen kropen onder elkaars huid en in elkaars oren en gunnen de toeschouwer hetzelfde voorrecht. Pure texturen en kleurrijke vormen verraden de ingrepen van Desutter die als laureaat van de Vierjaarlijkse Prijs voor Beeldende Kunsten van de provincie West-Vlaanderen werd geprezen om haar sensuele en vrouwelijke signatuur. Ze beent zichzelf uit in haar werk, en hecht nadien, soms letterlijk, de losse eindjes opnieuw aan elkaar. Het werk van Vanmeenen is vaak gericht op abstracte begrippen en onbenoembare ervaringen, zo getuigen zijn eerdere geluidsinstallaties en projecten rond het verzamelen van dromen onder de naam DreamCamEra.

Wat dit project zo eigentijds maakt is de simultane en ongedwongen combinatie van media en materialen, wars van categorisering. Veranderlijke en transparante videobeelden trotseren ruimtelijke objecten die de status hebben van een 'doos van Pandora'.

De opstelling van meerdere schermen ontlokt een collectieve kijkervaring waarna de bezoeker weer subtiel naar de private innerlijke beleving wordt gegidst.

Actueel maar toch stevig verankerd in de traditie: de kunstenaars maken gebruik van beproefde artistieke methodes als het opwekken van een 'stream of consciousness' en een 'cadavre exquis'. De omgang met het onbewuste is een belangrijk aspect binnen het werk van vooral Vanmeenen die vaak refereert aan het surrealisme. *Hide & Seek* ontsluit inderdaad stapsgewijs een "exquis lichaam", een gezamenlijk audiovisueel gedicht, waarbij de kunstenaars afwisselend verstrengelen en vervolgens elkaar weer zachtjes loslaten.